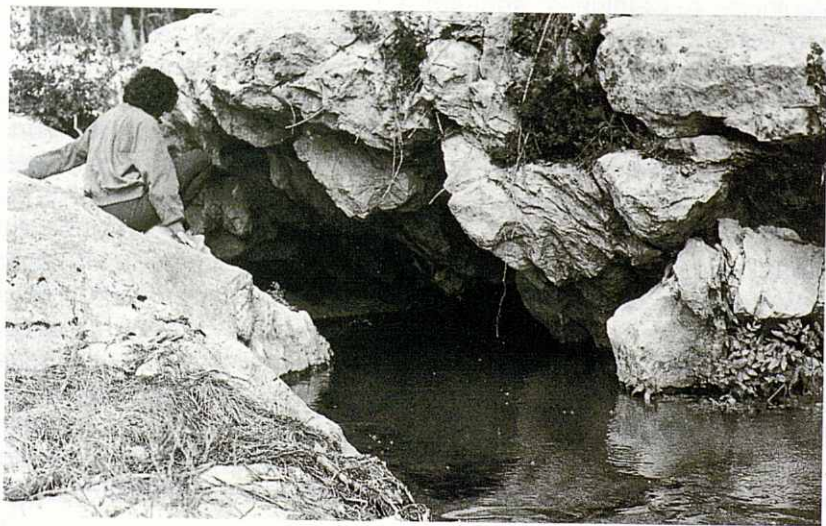

Barcelonès, davant d'una concurrència que el periodista que redactà la nova qualifica de selecta, tot i no ser nombrosa¹⁷ (no oblidem que l'Ateneu era una de les entitats més típicament burgeses de la Barcelona d'aquells anys).

El vincle entre Dionís Puig i el CEC és molt fort en els darrers anys del segle XIX, així sabem que col.laborà en una excursió d'aquesta entitat al castell de la Roca al final de 1893¹⁸. Tanmateix, al final de gener de 1895, amb motiu de celebrar-se el nomenament d'una nova junta d'aquesta entitat, al restaurant "Au lion d'or", Dionís Puig prengué la paraula. Primer *La Vanguardia* i després *El Congost*, es feren ressò de l'acte amb les paraules següents: "*Difícil de condensar en pocas palabras el elocuente brindis del señor Puig (delegado del Centre en Granollers) quien con gráfica expresión y pintorescas imágenes trazó un ingenioso paralelo entre la expansiva del regionalismo catalán en todas las manifestaciones de la actividad humana y la acción igualitaria y por lo tanto enervadora del centralismo y sus consecuencias para todo cuanto tiende al progreso y la vida de las regiones*"¹⁹. Els anys posteriors registren diferents donatius a aquesta entitat: tot i que no he repassat tots els possibles casos, l'any 1904 fou un cànir de vidre provinent d'una masia de la serra de Bertí i en 1895 unes "ulleres de campanya" amb el seu estoig²⁰.

L'any 1896 una nova iniciativa de Dionís Puig el farà escriure amb lletres d'or el seu nom en la història de l'espeleologia a Catalunya. En l'acta de la

F. Roma

Sorgència de l'Avencó. Les Barbotes, Bigues